

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-445/00,

Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από τον H. Dossi, με τόπο επιδόσεων
στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενότητας, εκπροσωπούμενου από τους A. Lopes
Sabino και G. Houttuin,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζομένου από

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τον W.-D. Plessing, επικουρούμενο από τον J. Sedemund, Rechtsanwalt,

από

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον U. Leanza, επικουρούμενο από τον M. Fiorilli, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

και από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τις C. Schmidt και M. Wolfcarius και, στη συνέχεια, από την C. Schmidt και τον W. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2012/2000 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του παραρτήματος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης του 1994 και του κανονισμού (ΕΚ) 3298/94 όσον αφορά το σύστημα των οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία (ΕΕ L 241, σ. 18),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τον G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, τους J.-P. Puissochet, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, τους C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann και B. Σκουρή, τις F. Macken και N. Colneric, τους S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 19ης Νοεμβρίου 2002,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Φεβρουαρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 2000, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο,

ΕΚ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2012/2000 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του παραρτήματος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης του 1994 και του κανονισμού (ΕΚ) 3298/94 όσον αφορά το σύστημα των οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία (ΕΕ L 241, σ. 18, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Τα πραγματικά περιστατικά και το νομικό πλαίσιο

2 Το πρωτόκολλο αριθ. 9, για τις οδικές, σιδηροδρομικές και συνδυασμένες μεταφορές στην Αυστρία (στο εξής: πρωτόκολλο), της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και περί των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ένωσης (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1, στο εξής: πράξη προσχωρήσεως), προβλέπει στο τρίτο μέρος του, περί των οδικών μεταφορών, ειδικό καθεστώς για τις οδικές διαμετακομιστικές μεταφορές εμπορευμάτων διά της Αυστρίας.

3 Το καθεστώς αυτό πηγάζει από τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τις διαμετακομιστικές σιδηροδρομικές και οδικές εμπορευματικές μεταφορές, η υπογραφή της οποίας έγινε στο Porto στις 2 Μαΐου 1992, και η οποία επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 92/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Νοεμβρίου 1992 (ΕΕ L 373, σ. 4).

- 4 Τα κυριότερα στοιχεία αυτού του καθεστώτος προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου, το οποίο έχει ως εξής:

«Μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1998 εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) Το σύνολο των εκπομπών NO_x από οχήματα βαρέων μεταφορών εμπορευμάτων που διασχίζουν την Αυστρία υπό διαμετακόμιση μειώνεται κατά 60 % κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1992 και 31ης Δεκεμβρίου 2003, σύμφωνα με τον πίνακα του παραρτήματος 4.
- β) Η διαχείριση των μειώσεων των συνολικών εκπομπών NO_x από οχήματα βαρέων μεταφορών εμπορευμάτων γίνεται σύμφωνα με ένα σύστημα οικοσημείων. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό, σε κάθε όχημα βαρέων μεταφορών εμπορευμάτων που διασχίζει την Αυστρία υπό διαμετακόμιση χορηγείται αριθμός οικοσημείων αντίστοιχος προς τις εκπομπές του NO_x [που επιτρέπονται από τη συμφωνία παραγωγής (τιμή COP) ή την τιμή έγκρισης τύπου]. Η μέθοδος υπολογισμού και διαχείρισης των σημείων αυτών περιγράφεται στο παράρτημα 5.
- γ) Εάν ο αριθμός των υπό διαμετακόμιση διαδρομών καθ' οιονδήποτε έτος υπερβαίνει τον αριθμό αναφοράς που έχει καθοριστεί για το 1991 κατά περισσότερο από 8 %, η Επιτροπή θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 16, κατάλληλα μέτρα βάσει της παραγράφου 3 του παραρτήματος 5.
- δ) [...]
- ε) Τα οικοσημεία απονέμονται από την Επιτροπή στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις που θα καθοριστούν κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 6.»

5 Το άρθρο 11, παράγραφοι 3 έως 6, του πρωτοκόλλου προβλέπει ότι:

«3. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998, το Συμβούλιο, βάσει έκθεσης της Επιτροπής, επανεξετάζει τη λειτουργία των διατάξεων που αφορούν την οδική διαμετακόμιση εμπορευμάτων από την Αυστρία. Η επανεξέταση διεξάγεται σύμφωνα με τις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως η καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, η προστασία του περιβάλλοντος προς το συμφέρον της Κοινότητας ως σύνολο, και η οδική ασφάλεια. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται για ένα περαιτέρω χρονικό διάστημα μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2001, εκτός εάν το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομοφώνως προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποφασίσει άλλως.

4. Πριν την 1η Ιανουαρίου 2001, η Επιτροπή, συνεργαζόμενη με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, διενεργεί επιστημονική μελέτη του βαθμού κατά τον οποίο έχει επιτευχθεί η επιδιωκόμενη μείωση της ρύπανσης που εκτίθεται στην παράγραφο 2, [στοιχείο] α'. Εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο στόχος αυτός έχει επιτευχθεί σε μόνιμη και σταθερή βάση, η παράγραφος 2 παύει να εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 2001. Εάν η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο στόχος αυτός δεν έχει επιτευχθεί σε μόνιμη και σταθερή βάση, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με το άρθρο 75 της Συνθήκης για την ΕΚ, μπορεί να θεσπίσει μέτρα εντός του κοινοτικού πλαισίου που εξασφαλίζουν ισοδύναμη προστασία του περιβάλλοντος, ιδίως ισοδύναμη μείωση της ρύπανσης. Εάν το Συμβούλιο δεν θεσπίσει τέτοια μέτρα, η μεταβατική περίοδος επεκτείνεται αυτομάτως για ένα τελικό χρονικό διάστημα τριών ετών κατά τη διάρκεια του οποίου θα ισχύσει η παράγραφος 2.

5. Στο τέλος της μεταβατικής περιόδου, το κοινοτικό κεκτημένο θα εφαρμοστεί καθ' ολοκληρίαν.

6. Η Επιτροπή, αποφασίζοντας με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 16, θεσπίζει λεπτομερή μέτρα για τις διαδικασίες που αφορούν το σύστημα οικοσημείων, τη χορήγηση των οικοσημείων και τεχνικά θέματα εφαρμογής του άρθρου αυτού, που αρχίζουν να ισχύουν την ημερομηνία προσχώρησης της Αυστρίας.

[...]

6 Κατά το άρθρο 16 του πρωτοκόλλου:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που αποτελείται από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Όταν χρησιμοποιείται η διαδικασία του παρόντος άρθρου, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη εκδίδεται με την πλειοψηφία του άρθρου 148, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ στην περίπτωση αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στα πλαίσια της επιτροπής σταθμίζονται όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Αν, κατά τη λήξη προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, το Συμβούλιο δεν έχει αποφανθεί, τα μέτρα αυτά λαμβάνονται από την Επιτροπή.»

7 Το παράρτημα 5 του πρωτοκόλλου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Υπολογισμός και διαχείριση των οικοσημείων που αναφέρονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, [στοιχείο] β', του πρωτοκόλλου» ορίζει στο σημείο 3:

«Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 2, [στοιχείο] γ', ο αριθμός οικοσημείων του επομένου έτους ορίζεται ως εξής:

Από τον τριμηνιαίο μέσο όρο τιμών εκπομπής NO_x του τρέχοντος έτους όσον αφορά τα φορτηγά, υπολογιζόμενο βάσει της ανωτέρω παραγράφου 2, συνάγεται κατά παρέκταση ο αναμενόμενος μέσος όρος του επομένου έτους. Η προκύπτουσα τιμή, πολλαπλασιαζόμενη επί 0,0658 και επί τον αριθμό οικοσημείων του 1991 που παρατίθενται στο παράρτημα 4, δίνει τον αριθμό οικοσημείων του έτους αυτού.»

8 Η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 6, του πρωτοκόλλου, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 3298/94, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, για τη θέσπιση λεπτομερών μέτρων που αφορούν το σύστημα κατανομής των δικαιωμάτων διαμετακόμισης (οικοσημείων) για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία όπως θεσπίστηκε από το άρθρο 11 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας (ΕΕ L 341, σ. 20), ο οποίος τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) 1524/96 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1996 (ΕΕ L 190, σ. 13), και (ΕΚ) 609/2000 της Επιτροπής, της 21ης Μαρτίου 2000 (ΕΕ L 73, σ. 9) (στο εξής: κανονισμός 3298/94).

- 9 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Τα τυπωμένα οικοσημεία προς επικόλληση στις οικοκάρτες διατίθενται προς τα κράτη μέλη ετησίως σε δύο δέσμες, η μία πριν την 1η Οκτωβρίου του προηγούμενου έτους και η δεύτερη πριν την 1η Μαρτίου του τρέχοντος έτους.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου αριθ. 9, ο αριθμός οικοσημείων μειώνεται για το έτος εκείνο σύμφωνα με τη μέθοδο που ορίζει το σημείο 3 του παραρτήματος 5 του εν λόγω πρωτοκόλλου.»

- 10 Ο κανονισμός 3298/94 τροποποιεί το παράρτημα 4 του πρωτοκόλλου και ορίζει τον συνολικό αριθμό οικοσημείων ως εξής:

Έτος	Ποσοστό οικοσημείων	Οικοσημεία για την περίπτωση των 15 κρατών μελών
1991 (έτος αναφοράς)	100 %	23 556 220
1995	71,7 %	16 889 810
1996	65,0 %	15 311 543
1997	59,1 %	13 921 726
1998	54,8 %	12 908 809
1999	51,9 %	12 225 678
2000	49,8 %	11 730 998
2001	48,5 %	11 424 767
2002	44,8 %	10 533 187
2003	40,0 %	9 422 488

Ο εν λόγω κανονισμός καθορίζει επίσης, στο παράρτημα Δ, την κλίμακα κατανομής των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών.

- 11 Δεδομένου ότι ο αριθμός των διαμετακομιστικών διελεύσεων από την Αυστρία για το έτος 1991 ανήλθε σε 1 490 900, το όριο στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου αντιστοιχεί σε 1 610 172 διαμετακομιστικές διελεύσεις.
- 12 Από τη στατιστική των οικοσημείων προέκυψε κίνηση 1 706 436 διελεύσεων κατά τη διάρκεια του έτους 1999, που αντιπροσωπεύει υπέρβαση κατά 14,57 % του αριθμού διελεύσεων του έτους 1991.
- 13 Προβαίνουσα στις ενέργειες που προβλέπει η διαδικασία του άρθρου 16 του πρωτοκόλλου, η Επιτροπή στις 20 Μαΐου 2000 υπέβαλε σχέδιο κανονισμού της Επιτροπής στην επιτροπή που προβλέπει το άρθρο 16 του πρωτοκόλλου (στο εξής: επιτροπή οικοσημείων). Υποστήριξε ότι, σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που προβλέπεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου, ο αριθμός οικοσημείων για το έτος 2000 έπρεπε να μειωθεί κατά 20 % περίπου (δηλαδή μείωση κατά 2 184 552 οικοσημεία). Κατά την Επιτροπή, η μείωση αυτή θα είχε ως συνέπεια ότι κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου του 2000 δεν θα υπήρχε πλέον κανένα σχεδόν διαθέσιμο οικοσημείο, με συνέπεια την απαγόρευση οποιασδήποτε διελεύσεως βαρέως φορτηγού από την Αυστρία. Συνεπώς, κρίνουμε ότι οι εφαρμοστέες διατάξεις του πρωτοκόλλου έπρεπε να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα των θεμελιωδών ελευθεριών, η Επιτροπή πρότεινε την κατανομή της μείωσης του αριθμού των οικοσημείων στα τέσσερα τελευταία έτη, από το 2000 έως το 2003, που αποτελούν αντικείμενο του μεταβατικού συστήματος. Μείωση κατά 30 % έπρεπε να επιτευχθεί κατά το 2000, κατά 30 % το 2001, κατά 30 % το 2002 και κατά το υπόλοιπο 10 % το 2003.
- 14 Θεωρούσα ότι το πρωτόκολλο δεν περιελάμβανε καμία ένδειξη ως προς τον τρόπο κατανομής της μείωσης μεταξύ των κρατών μελών, η Επιτροπή πρότεινε επίσης η μείωση να επιβαρύνει εκείνα τα κράτη μέλη οι μεταφορείς των οποίων συνέβαλαν στην υπέρβαση του ορίου διελεύσεων που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου, κατά τη διάρκεια του έτους 1999.

- 15 Επειδή στο πλαίσιο της επιτροπής οικοσημείων δεν προέκυψε καμία ειδική πλειοψηφία υπέρ του σχεδίου της Επιτροπής, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο, στις 21 Ιουνίου 2000, ταυτόσημη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου με τον αριθμό COM(2000) 395 τελικό.
- 16 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2000, υπό το πρίσμα της εξελίξεως της εξετάσεως του φακέλου στο πλαίσιο του Συμβουλίου, η Επιτροπή εξουσιοδότησε το αρμόδιο μέλος της, την L. de Palacio, να λάβει την ακόλουθη πρωτοβουλία: «σε περίπτωση εκδόσεως εκ μέρους του Συμβουλίου, με ειδική πλειοψηφία, αποφάσεως εντός του πλαισίου του προτεινομένου αυτή τη στιγμή εκ μέρους του Προέδρου συμβιβασμού, να τροποποιήσει αναλόγως την πρόταση της Επιτροπής».
- 17 Η γαλλική προεδρία υπέβαλε στις 21 Σεπτεμβρίου 2000 στο Συμβούλιο συμβιβαστική πρόταση, η οποία αφενός εδέχετο την αρχική πρόταση της Επιτροπής για την κατανομή της μειώσεως των οικοσημείων μέχρι το 2003 και αφετέρου προέβλεπε νέα μέθοδο υπολογισμού καταλήγουσα σε μείωση κατά 1 009 501 οικοσημεία. Το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής τροποποίησε, κατόπιν αυτού, την αρχική της πρόταση προς την κατεύθυνση της γαλλικής συμβιβαστικής προτάσεως, παρέχουσα με τον τρόπο αυτό στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να ψηφίσει με ειδική πλειοψηφία την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, η οποία στη συνέχεια κατέστη ο προσβαλλόμενος κανονισμός. Η Δημοκρατία της Αυστρίας καταψήφισε την πρόταση αυτή.
- 18 Στις αιτιολογικές σκέψεις πέντε έως επτά του προσβαλλομένου κανονισμού αναφέρονται τα ακόλουθα:

«(5) Το πρωτόκολλο αριθ. 9 πρέπει να εφαρμοστεί σύμφωνα με τις θεμελιώδεις ελευθερίες που καθιέρωσε η Συνθήκη επιβάλλεται, κατά συνέπεια, να ληφθούν μέτρα που μπορούν να εξασφαλίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την πλήρη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(6) Η επιβολή συνολικής μείωσης των οικοσημείων μόνο το έτος 2000 θα είχε το δυσανάλογο αποτέλεσμα να σταματήσει όλη η διαμετακομιστική κυκλοφορία μέσω της Αυστρίας· κατά συνέπεια, η μείωση του συνολικού αριθμού οικοσημείων θα κατανεμηθεί από το 2000 έως το 2003.

(7) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αναλογικότητα της μείωσης των οικοσημείων, θα πρέπει επίσης τα κράτη μέλη που συνέβαλαν περισσότερο στην υπέρβαση του καθορισθέντος ορίου του 8 % να υπαχθούν σε μείωση του αριθμού των οικοσημείων που τους χορηγήθηκαν έτσι ώστε να επιτευχθεί η προβλεπόμενη συνολική μείωση. Αυτό το μέτρο απαιτεί αναθεώρηση της κλίμακας κατανομής των οικοσημείων στα κράτη μέλη.»

19 Το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού τροποποιεί το παράρτημα 4 του πρωτοκόλλου, ενόψει καθορισμού του νέου ετήσιου αριθμού οικοσημείων, ως εξής:

Έτος	Ποσοστό οικοσημείων	Οικοσημεία για την περίπτωση των 15 κρατών μελών
2000	48,5 %	11 428 150
2001	47,2 %	11 121 897
2002	43,5 %	10 250 317
2003	39,6 %	9 321 531

20 Το άρθρο 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού αντικαθιστά το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3298/94 με την ακόλουθη διάταξη:

«Στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου αριθ. 9 ο αριθμός οικοσημείων μειώνεται. Η μείωση αυτή υπολογίζεται με τη μέθοδο που ορίζεται στο σημείο 3 του παραρτήματος 5 του πρωτοκόλλου. Η υπολογιζόμενη κατ' αυτόν τον τρόπο μείωση των οικοσημείων κατανέμεται σε περισσότερα του ενός έτη.»

- 21 Τέλος, το άρθρο 2, σημείο 4, του προσβαλλομένου κανονισμού τροποποιεί το παράρτημα Δ του κανονισμού 3298/94, ώστε να γίνει νέα κατανομή των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών.
- 22 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου, η Επιτροπή υιοθέτησε στις 21 Δεκεμβρίου 2000 την έκθεση COM(2000) 862 τελικό, για την οδική διαμετακόμιση εμπορευμάτων μέσω Αυστρίας, απευθυνόμενη στο Συμβούλιο.
- 23 Επειδή η Επιτροπή κατέληξε, στην έκθεσή της, στο συμπέρασμα ότι ο σκοπός της μείωσης της μόλυνσεως κατά 60 % δεν έχει επιτευχθεί σε μόνιμη και σταθερή βάση και επειδή το Συμβούλιο δεν έλαβε τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 4, τρίτη περίοδος, του πρωτοκόλλου, η μεταβατική περίοδος παρατάθηκε αυτομάτως για μία τελευταία τριετή περίοδο, εκτεινόμενη από 1ης Ιανουαρίου 2001 έως 31ης Δεκεμβρίου 2003, κατά τη διάρκεια της οποίας έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου και, ειδικότερα, το στοιχείο γ' αυτού.

Η διαδικασία

- 24 Η Δημοκρατία της Αυστρίας κατέθεσε την προσφυγή της στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 2000.
- 25 Με διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιανουαρίου και της 30ής Απριλίου 2001, επετράπη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και στην Ιταλική Δημοκρατία να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

- 26 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 2000, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλομένου κανονισμού και τη λήψη προσωρινών μέτρων.
- 27 Με διάταξη της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. I-1461), ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε την αναστολή της εκτελέσεως του άρθρου 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως επί της ουσίας, απέρριψε την αίτηση κατά τα λοιπά και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 28 Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, το Δικαστήριο, με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2002, C-445/00, Αυστρία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-9151), διέταξε να αποσυρθεί από τη δικογραφία η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής της 11ης Απριλίου 2000, την οποία επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής της η Δημοκρατία της Αυστρίας, και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 29 Η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2, σημεία 1 και 4, του προσβαλλομένου κανονισμού·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

30 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, από την Ιταλική Δημοκρατία και από την Επιτροπή, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει ως απαράδεκτες όλες τις αιτιάσεις κατά της Επιτροπής, κατά της οποίας δεν εστράφη η προσφεύγουσα·

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεχθεί την προσφυγή και ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, να διατάξει τη διατήρηση σε ισχύ όλων των αποτελεσμάτων του·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

31 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, από τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής, οι αιτιάσεις κατά της Επιτροπής δεν είναι παραδεκτές διότι η προσφυγή δεν στρέφεται κατ' αυτής και διότι η εκδοθησόμενη επί της υπό κρίση υποθέσεως απόφαση δεν μπορεί να προβληθεί κατά οργάνου το οποίο δεν είναι διάδικος στην ένδικη διαφορά.

- 32 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ πρέπει να στρέφεται κατά του κοινοτικού οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη και ότι η προσφυγή αυτή πρέπει να κρίνεται απαράδεκτη καθόσον αφορά άλλο κοινοτικό όργανο (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 1987, 150/87, *Nashua Corporation κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. 4421).
- 33 Επομένως, δεδομένου ότι η υπό κρίση προσφυγή σκοπεί στην ακύρωση κανονισμού του Συμβουλίου, μπορεί να στρέφεται μόνον κατ' αυτού. Ωστόσο, μπορεί να γίνει επίκληση των περιστατικών που θίγουν τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως προς στήριξη της προσφυγής αυτής, ακόμη και αν αφορούν τη συμπεριφορά άλλου κοινοτικού οργάνου και όχι του καθού.
- 34 Το κοινοτικό όργανο του οποίου η συμπεριφορά επικρίνεται κατά τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να καταστεί κύριος διάδικος της ένδικης διαφοράς, αλλά μπορεί να παρέμβει υπέρ ενός από τους κυρίους διαδίκους, όπως έπραξε εν προκειμένω η Επιτροπή.
- 35 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου του Συμβουλίου πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

- 36 Η Αυστριακή Κυβέρνηση βασιζεί την προσφυγή της σε έξι λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, κυρίως, παράβαση ουσιαστών τύπου κατά την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού. Οι κατώτεροι λόγοι ακυρώσεως προβάλλονται επικουρικώς. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση της Συνθήκης ή του πρωτοκόλλου, καθόσον η πρόταση της Επιτροπής

τροποποιήθηκε μετά την υποβολή της στο Συμβούλιο. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται η έλλειψη αιτιολογίας του προσβαλλομένου κανονισμού. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά την παραβίαση της Συνθήκης ή του πρωτοκόλλου με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται η παράβαση νομοθετικών διατάξεων και η έλλειψη αιτιολογίας κατά την εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού που προβλέπεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου. Τέλος, ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την έλλειψη νομικής βάσεως του προσβαλλομένου κανονισμού.

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού

- 37 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση προβάλλει παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού. Ισχυρίζεται, ειδικότερα, ότι η απόφαση της Επιτροπής να τροποποιήσει την αρχική της πρόταση κανονισμού συμμορφούμενη προς τη συμβιβαστική πρόταση της προεδρίας του Συμβουλίου δεν ελήφθη συλλογικά. Η Αυστριακή Κυβέρνηση προσθέτει ότι η εξουσιοδότηση του αρμόδιου επιτρόπου να προβεί, ενδεχομένως, σε τροποποίηση προτάσεως της Επιτροπής προκειμένου να υιοθετηθεί διατύπωση συγκεντρώνουσα την ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο συνιστά παραβίαση του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, ο οποίος περιορίζει τις εξουσιοδοτήσεις στη λήψη σαφώς καθοριζομένων διαχειριστικών και διοικητικών μέτρων.
- 38 Δεν αμφισβητείται ότι στις 20 Σεπτεμβρίου 2000, δηλαδή την παραμονή της εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, η Επιτροπή εξουσιοδότησε το αρμόδιο μέλος της να τροποποιήσει την υποβληθείσα στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού, σε περίπτωση που αυτό θα ήταν διατεθειμένο να εκδώσει, με ειδική πλειοψηφία, απόφαση εντός του πλαισίου του προτεινομένου εκ μέρους της γαλλικής προεδρίας συμβιβασμού, πράγμα το οποίο συνέβη.
- 39 Στις 21 Σεπτεμβρίου 2000 η γαλλική προεδρία υπέβαλε στο Συμβούλιο συμβιβαστική πρόταση, η οποία αφενός εδέχετο την αρχική πρόταση της Επιτροπής για την

κατανομή της μείωσης των οικοσημείων μέχρι το 2003 και αφετέρου προέβλεπε νέα μέθοδο υπολογισμού καταλήγουσα σε μείωση κατά 1 009 501 οικοσημεία. Το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής τροποποίησε, κατόπιν αυτού, την αρχική της πρόταση προς την κατεύθυνση της γαλλικής συμβιβαστικής προτάσεως, παρέχουσα με τον τρόπο αυτό στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να ψηφίσει με ειδική πλειοψηφία την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής.

40 Κατά το άρθρο 13 του εσωτερικού της Επιτροπής κανονισμού, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία των πραγματικών περιστατικών, η Επιτροπή μπορεί «να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της, με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου, την έγκριση του οριστικού κειμένου [...] πρότασης προς υποβολή στα άλλα όργανα, το περιεχόμενο της οποίας έχει ήδη προσδιοριστεί κατά τις συζητήσεις της».

41 Από τα υποβληθέντα στο Δικαστήριο έγγραφα προκύπτει ότι η Επιτροπή παρέσχε την εν λόγω εξουσιοδότηση ενεργώντας συλλογικώς, αφού πληροφορήθηκε το περιεχόμενο του επικειμένου συμβιβασμού. Επομένως, το αρμόδιο μέλος της Επιτροπής είχε εξουσιοδοτηθεί προσηκόντως προκειμένου να τροποποιήσει κατά τον τρόπο αυτόν τον επίμαχο κανονισμό.

42 Συνεπώς, δεν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού.

43 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της Συνθήκης ή του πρωτοκόλλου, καθόσον η πρόταση της Επιτροπής τροποποιήθηκε μετά την υποβολή της στο Συμβούλιο

- 44 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 16 του πρωτοκόλλου, η Επιτροπή δεν έχει την αρμοδιότητα της ουσιαστικής εκ των υστέρων τροποποίησης προτάσεως που έχει υποβάλει στο Συμβούλιο.
- 45 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 250, παράγραφος 2, ΕΚ, «εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξεως».
- 46 Συνεπώς, η Επιτροπή είχε την ευχέρεια να τροποποιήσει την πρόταση κανονισμού όπως έπραξε εν προκειμένω.
- 47 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Τρίτος λόγος ακυρώσεως: έλλειψη αιτιολογίας του προσβαλλομένου κανονισμού

- 48 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τον υπολογισμό της μείωσης των οικοσημείων, την κατανομή της μείωσης αυτής μεταξύ των κρατών μελών, την κατανομή σε τέσσερα έτη της εν λόγω μει-

ώσεως, καθώς και τη θέσπιση γενικού κανόνα κατανομής της μειώσεως των οικοσημείων σε περισσότερα του ενός έτη σε περίπτωση υπερβάσεως του προβλεπόμενου στο άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου ορίου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ουδόλως ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αιτιολογήσεως.

49 Υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 253 ΕΚ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχό του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προσβαλλόμενων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεως της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63, και της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-76/00 P, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-79, σκέψη 81).

50 Αφενός, από τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού προκύπτουν με επαρκή σαφήνεια οι ουσιώδεις λόγοι για τις θέσεις που ελήφθησαν όσον αφορά τον υπολογισμό της μειώσεως των οικοσημείων, την κατανομή της μειώσεως αυτής μεταξύ των κρατών μελών και την κατανομή της εν λόγω μειώσεως σε περισσότερα του ενός έτη. Αφετέρου, δεν αμφισβητείται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας ήταν πλήρως ενήμερη για τους λόγους που οδήγησαν στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, ιδίως λόγω της συμμετοχής της στην επιτροπή οικοσημείων.

51 Συνεπώς, υπό το πρίσμα τόσο του περιεχομένου του όσο και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι αρκούντως αιτιολογημένος κατά νόμο.

- 52 Για τους λόγους αυτούς, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως και έκτος λόγος ακυρώσεως: κατανομή της μειώσεως των οικοσημείων σε περισσότερα του ενός έτη

- 53 Με το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο επαναλαμβάνεται κατ' ουσίαν με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει από δύο απόψεις τη Συνθήκη και το πρωτόκολλο.

- 54 Πρώτον, κατά την Αυστριακή Κυβέρνηση, το γράμμα των σχετικών διατάξεων του πρωτοκόλλου είναι κατηγορηματικό και σαφές και δεν αφήνει περιθώρια ερμηνείας. Εφόσον κατά το έτος 1999 σημειώθηκε υπέρβαση του ορίου που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου, πρέπει να καθοριστεί η μείωση του αριθμού των οικοσημείων για το έτος 2000 σύμφωνα με τον τρόπο υπολογισμού που προβλέπεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου. Εντούτοις, το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού δεν προβλέπει την εξ ολοκλήρου εφαρμογή κατά το 2000 της μειώσεως των οικοσημείων λόγω υπερβάσεως του ορίου διελεύσεων που διαπιστώθηκε το 1999, αλλά την κατανέμει σε τέσσερα έτη, από το 2000 έως το 2003. Εφόσον το πρωτόκολλο αποτελεί τμήμα του πρωτογενούς δικαίου, η ρητή τροποποίησή του με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ο οποίος αποτελεί πράξη του παραγώγου δικαίου, χωρίς το Συμβούλιο να έχει ρητή εξουσιοδότηση απορρέουσα από το πρωτογενές δίκαιο, συνιστά προφανή παρανομία.

- 55 Η Αυστριακή Κυβέρνηση θεωρεί απαράδεκτους τους δικαιολογητικούς λόγους που εκθέτει το Συμβούλιο με τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλομένου κανονισμού, περί του δυσανάλογου αποτελέσματος της επιβολής της συνολικής μειώσεως των οικοσημείων μόνον το έτος 2000 και περί του ότι η εφαρμογή του πρωτοκόλλου πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις θεμελιώδεις ελευθερίες που καθιέρωσε η Συνθήκη, δεδομένου ότι η μέθοδος ερμηνείας που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο αντιβαίνει, κατ' αυτήν, στη σαφή διατύπωση του πρωτοκόλλου.

- 56 Δεύτερον, το άρθρο 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού, το οποίο τροποποιεί το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3298/94, συνεπάγεται, επίσης, τροποποίηση των σκοπών του πρωτογενούς δικαίου, καθόσον προβλέπει κατά τρόπο γενικό ότι μία έκτακτη μείωση του αριθμού των οικοσημείων «κατανέμεται σε περισσότερα του ενός έτη». Η μετατροπή της κατανομής της μείωσης των οικοσημείων σε γενικό κανόνα για όλες τις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου δεν έχει κανένα νομικό έρεισμα στο πρωτόκολλο και είναι προφανώς αντιβαίνει προς το θεσπιζόμενο με το εν λόγω πρωτόκολλο σύστημα.
- 57 Πρέπει να εξετασθεί κατ' αρχάς η δεύτερη από τις αιτιάσεις αυτές, δηλαδή η αφορώσα την οριστική καθιέρωση της κατανομής της μείωσης των οικοσημείων σε περισσότερα του ενός έτη.
- 58 Συναφώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού τροποποίησε τον κανόνα περί κατανομής των οικοσημείων αποκλειστικώς όσον αφορά το έτος 2000 και δεν περιέχει γενικό κανόνα για το μέλλον. Κατά την Επιτροπή, αν η διάταξη αυτή περιείχε πράγματι τέτοιο γενικό κανόνα, θα ήταν πράγματι παράνομη.
- 59 Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός, λαμβανομένης υπόψη της κατηγορηματικής διατυπώσεως του άρθρου 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός αυτός δεν προβλέπει κανένα χρονικό περιορισμό και ουδόλως αναφέρεται στις εξαιρετικές συνθήκες που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους 2000. Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί ως σκοπούσα στη μόνιμη και οριστική μεταβολή του συστήματος των οικοσημείων.
- 60 Ωστόσο, το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου προβλέπει ότι, σε περίπτωση μείωσης, ορίζεται ο αριθμός οικοσημείων «του επομένου έτους».

- 61 Επομένως, το άρθρο 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού τροποποιεί το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3298/94, κατά τρόπο ασυμβίβαστο προς το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου.
- 62 Τα πρωτόκολλα και τα παραρτήματα μιας πράξεως προσχωρήσεως συνιστούν διατάξεις πρωτογενούς δικαίου οι οποίες, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, δεν μπορούν να ανασταλούν, τροποποιηθούν ή καταργηθούν παρά μόνο σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται για την ανθεώρηση των αρχικών συνθηκών (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 28ης Απριλίου 1988, 31/86 και 35/86, LAISA και CPC España κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 2285, σκέψη 12).
- 63 Επομένως, το άρθρο 2, σημείο 1, του προσβαλλομένου κανονισμού είναι άκυρο, καθόσον σκοπεί στην οριστική καθιέρωση της αρχής της κατανομής της μειώσεως των οικοσημείων σε περισσότερα του ενός έτη, αντιθέτως προς τα προβλεπόμενα από το πρωτόκολλο.
- 64 Συνεπώς, η διάταξη αυτή πρέπει να ακυρωθεί.
- 65 Ως προς την αιτίαση που αφορά την κατανομή στα έτη 2000 έως 2003 της μειώσεως των οικοσημείων κατόπιν της υπερβάσεως, το 1999, του προβλεπόμενου στο άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του πρωτοκόλλου ορίου διελεύσεων, η Ιταλική Δημοκρατία και το Συμβούλιο ισχυρίζονται κατ' ουσίαν ότι η υπέρβαση αυτή οφείλεται στη συμπεριφορά της ίδιας της Δημοκρατίας της Αυστρίας, υπό την έννοια ότι το κράτος αυτό δεν έλαβε τα επαρκή μέτρα για την ανάπτυξη του υφισταμένου στην Αυστρία σιδηροδρομικού δικτύου, προκειμένου να μειωθεί η οδική μεταφορά εμπορευμάτων, όπως είχε υποχρέωση από το πρωτόκολλο. Η Αυστριακή Κυβέρνηση αντικρούει τους ισχυρισμούς αυτούς, παρατηρώντας ότι οι διευθετήσεις για τις συνδυασμένες σιδηροδρομικές-οδικές μεταφορές στην Αυστρία λειτουργούν προσηκόντως.

- 66 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το πρωτόκολλο αφορά όχι μόνον τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων, αλλά και τις σιδηροδρομικές και τις συνδυασμένες μεταφορές. Τα άρθρα 6 και 7 και το παράρτημα 3 του πρωτοκόλλου επιβάλλουν ορισμένες υποχρεώσεις, ιδίως στη Δημοκρατία της Αυστρίας, με σκοπό την ανάπτυξη και την αξιοποίηση της σιδηροδρομικής δυναμικότητας. Αν η δυναμικότητα αυτή είχε αναπτυχθεί όπως προβλεπόταν, η Δημοκρατία της Αυστρίας θα ήταν σε θέση να απαλλάξει τις διαλπικές οδούς από ένα μέρος των μεταφορών εμπορευμάτων με βαρύ φορτηγό.
- 67 Ωστόσο, διαπιστώνεται ότι το πρωτόκολλο δεν προβλέπει κανένα μηχανισμό καθιστώντα ανεφάρμοστες τις διατάξεις του ως προς τα οικοσημεία σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους της Δημοκρατίας της Αυστρίας των περί αναπτύξεως της σιδηροδρομικής δυναμικότητας υποχρεώσεών της. Ελλείπει τέτοιων μηχανισμών στο πρωτόκολλο καθαυτό, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής ακυρώσεως, να λάβει θέση επί της εκ μέρους της Αυστριακής Δημοκρατίας τηρήσεως των εν λόγω υποχρεώσεων.
- 68 Όσον αφορά την υπέρβαση του αριθμού των επιτρεπομένων για το 1999 οδικών διελεύσεων, από τα υποβληθέντα στο Δικαστήριο στοιχεία προκύπτει ότι, μολονότι οι αυστριακές αρχές παρέσχαν κάποιες στατιστικές στα κοινοτικά όργανα τον Μάρτιο του 2000, οι στατιστικές αυτές ήσαν εσφαλμένες, οριστικές δε στατιστικές καταρτίσθηκαν μόλις τον Σεπτέμβριο του 2000.
- 69 Λαμβανομένων υπόψη των εγγενών στη νομοθετική διαδικασία προθεσμιών, οι οποίες οφείλονται κυρίως στην προβλεπόμενη στο άρθρο 16 διαδικασία της επιτροπής οικοσημείων, απέμενε μόνον το τελευταίο τρίμηνο του έτους 2000 για την επιβολή των μειώσεων που οφείλονταν στις διαπιστωθείσες το 1999 υπερβάσεις.
- 70 Το πρωτόκολλο και, ιδίως, το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και το παράρτημα 5 αυτού, δεν περιέχει καμία διάταξη διέπουσα ειδικώς την κατάσταση που δημιουργήθηκε από την καθυστέρηση διαβιβάσεως αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων εκ μέρους των αυστριακών αρχών.

- 71 Αντιθέτως, τα άρθρα 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 16 του πρωτοκόλλου εξουσιοδοτούν την Επιτροπή και, ενδεχομένως το Συμβούλιο να θεσπίζουν «κατάλληλα μέτρα» σύμφωνα με το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου. Οι διατάξεις αυτές αφήνουν περιθώριο εκτιμήσεως στα κοινοτικά όργανα προκειμένου να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση καθυστέρησης διαβίβασης αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών.
- 72 Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο μπορεί να λάβει υπόψη του το ότι το σύστημα οικοσημείων αποτελεί παρέκκλιση από τους γενικούς κανόνες του κοινοτικού δικαίου η οποία ισχύει μόνο για μια μεταβατική περίοδο.
- 73 Πράγματι, αφενός, από το άρθρο 11, παράγραφοι 3 έως 5, του πρωτοκόλλου προκύπτει ότι το προβλεπόμενο από το πρωτόκολλο ειδικό καθεστώς για τις οδικές διαμετακομιστικές μεταφορές εμπορευμάτων διά της Αυστρίας πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τις βασικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Αφετέρου, το καθεστώς αυτό είχε προβλεφθεί αρχικά μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1998 και η εφαρμογή του μπορούσε να παραταθεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις αφορώσες την επανεξέτασή του, για δύο περαιτέρω χρονικά διαστήματα λήγοντα το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2003. Στο τέλος αυτής της μεταβατικής περιόδου, το πρωτόκολλο προβλέπει ότι το κοινοτικό κεκτημένο θα εφαρμοσθεί καθ' ολοκληρίαν.
- 74 Οι διάδικοι, περιλαμβανομένης της Δημοκρατίας της Αυστρίας, δεν αμφισβητούν ότι η επιβολή της μείωσης των οικοσημείων, λόγω της διαπιστωθείσας το 1999 υπερβάσεως, μόνον κατά τους λοιπούς μήνες του 2000 θα είχε το δυσανάλογο αποτέλεσμα να σταματήσει όλη σχεδόν η διαμετακομιστική οδική κυκλοφορία εμπορευμάτων μέσω της Αυστρίας. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα αντέβαινε στις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου και ιδίως στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς.

- 75 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το Συμβούλιο κατένειμε τη μείωση των οικοσημείων σε χρονικό διάστημα μετά το τέλος του 2000.
- 76 Εντούτοις, όπως επισήμανε η Αυστριακή Κυβέρνηση, η κατανομή σε τέσσερα έτη, από το 2000 έως το 2003, ήταν ασυμβίβαστη προς το πρωτόκολλο. Πράγματι, καμία διάταξη του πρωτοκόλλου δεν προβλέπει κατανομή σε περισσότερα του ενός έτη. Αντιθέτως, το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου, αναφερόμενο στο «επόμενο έτος», εμφανίζει σαφώς μια χρονική κλίμακα της τάξεως του ενός έτους. Σύμφωνα με την ένδειξη αυτή, το Συμβούλιο είχε την ευχέρεια να επιβάλει τη μείωση των οικοσημείων σε χρονικό διάστημα της τάξεως του ενός έτους, με έναρξη μεταγενέστερη ημερομηνία, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι καθυστερήσεις που οφείλονταν στο ότι άργησαν να διαβιβασθούν αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία. Εν προκειμένω, θα επιτρεπόταν η κατανομή στους λοιπούς μήνες του 2000 καθώς και σε ολόκληρο το 2001.
- 77 Συνεπώς, το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού αντιβαίνει στο πρωτόκολλο, καθόσον κατανέμει στα έτη 2000 έως 2003 τη μείωση των οικοσημείων λόγω της υπερβάσεως του ορίου διελεύσεων που διαπιστώθηκε για το 1999.

Δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως: κατανομή των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών

- 78 Με το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η νέα κατανομή των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών, την οποία προβλέπει το άρθρο 2, σημείο 4, του προσβαλλομένου κανονισμού, είναι ασυμβίβαστη με το κοινοτικό δίκαιο. Κατά την άποψή της, εφόσον το πρωτόκολλο δεν περιέχει ενδείξεις ως προς τη μέθοδο κατανομής, η κατανομή αυτή έπρεπε να γίνει βάσει των γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως της αρχής της αλληλεγγύης, σε συνδυασμό με τις αρχές «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της αναλογικότητας.

- 79 Υπενθυμίζεται ότι η κατανομή των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών δεν καθορίστηκε με το πρωτόκολλο, αλλά με πράξη του παραγώγου δικαίου, ήτοι με τον κανονισμό 3298/94, ειδικότερα δε με το παράρτημα Δ αυτού, το οποίο τροποποιήθηκε με το άρθρο 2, σημείο 4, του προσβαλλομένου κανονισμού.
- 80 Πράγματι, η κατανομή των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών αποτελεί αρμοδιότητα της Επιτροπής και, ενδεχομένως, του Συμβουλίου, δυνάμει των άρθρων 11, παράγραφος 6, και 16 του πρωτοκόλλου.
- 81 Ωστόσο, το πρωτόκολλο δεν παρέχει ενδείξεις ως προς τη μέθοδο κατανομής της μείωσης των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών.
- 82 Έτσι, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προς τούτο.
- 83 Μεταξύ άλλων, από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού προκύπτει ότι το Συμβούλιο χρησιμοποίησε την εξουσία του εκτιμήσεως, αποφασίζοντας να κατανείμει τη μείωση των οικοσημείων μεταξύ των κρατών μελών αναλόγως προς τη συμβολή τους στην υπέρβαση του καθορισθέντος ορίου διελεύσεων.
- 84 Υιοθετώντας την προσέγγιση αυτή, το Συμβούλιο δεν υπερέβη το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει.

85 Αντιθέτως, κατά το μέτρο που το άρθρο 2, σημείο 4, του προσβαλλομένου κανονισμού κατανέμει μεταξύ των κρατών μελών μείωση των οικοσημείων σε διάστημα τεσσάρων ετών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 του ίδιου κανονισμού, είναι παράνομο όπως και το άρθρο αυτό.

Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση νομοθετικών διατάξεων και έλλειψη αιτιολογίας κατά την εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού που προβλέπεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου

86 Κατά την Αυστριακή Κυβέρνηση, η μέθοδος υπολογισμού της μείωσης των οικοσημείων που επέλεξε ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ασυμβίβαστη με τους γενικούς σκοπούς του πρωτοκόλλου και συνεπώς συνιστά παραβίαση του πρωτοκόλλου και πεπλανημένη εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού που προβλέπει το παράρτημα 5, σημείο 3, αυτού. Η μέθοδος αυτή υπολογισμού καταλήγει σε μικρότερη μείωση από εκείνη που προβλέπει το πρωτόκολλο. Η Αυστριακή Κυβέρνηση διευκρινίζει ότι οι στατιστικές για τα οικοσημεία τις οποίες προσκόμισε όσον αφορά το 1999 περιελάμβαναν όχι μόνο τις διελεύσεις μέσω Αυστρίας για τις οποίες έγινε πράγματι εκκαθάριση των οικοσημείων, αλλά και τις «παράνομες» διαμετακομιστικές διελεύσεις, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν χωρίς να γίνει εκκαθάριση των οικοσημείων και για τις οποίες υπολογίστηκε μηδενική τιμή εκπομπής NO_x. Το Συμβούλιο όμως, για τον υπολογισμό της μείωσης των οικοσημείων στηρίχθηκε αποκλειστικά στο πραγματικό μέσο επίπεδο εκπομπής NO_x ανά φορτηγό, παραλείποντας να λάβει υπόψη τις «παράνομες» διελεύσεις.

87 Εξάλλου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον δεν περιλαμβάνει συγκεκριμένες ενδείξεις ως προς τη μέθοδο υπολογισμού επί της οποίας στηρίζεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 1 μείωση των οικοσημείων.

- 88 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση υπερβάσεως του ορίου διελεύσεων που προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 2, στοιχείο γ,' του πρωτοκόλλου, η μείωση του αριθμού οικοσημείων του επομένου έτους πραγματοποιείται κατά τη μέθοδο υπολογισμού που καθορίζεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου, κατά το οποίο:

«Από τον τριμηνιαίο μέσο όρο τιμών εκπομπής NO_x του τρέχοντος έτους όσον αφορά τα φορτηγά, υπολογιζόμενο βάσει της ανωτέρω παραγράφου 2, συνάγεται κατά παρέκταση ο αναμενόμενος μέσος όρος του επομένου έτους. Η προκύπτουσα τιμή, πολλαπλασιαζόμενη επί 0,0658 και επί τον αριθμό οικοσημείων του 1991 που παρατίθενται στο παράρτημα 4, δίνει τον αριθμό οικοσημείων του έτους αυτού.»

- 89 Στη μέθοδο αυτή υπολογισμού, η μόνη μεταβλητή είναι ο αναμενόμενος μέσος όρος τιμών εκπομπής NO_x του επομένου έτους. Η μεταβλητή αυτή έχει αποφασιστική σημασία για τον καθορισμό της μείωσης του αριθμού οικοσημείων. Συνίσταται σε ένα μέσο όρο υπολογιζόμενο κατά παρέκταση από τον τριμηνιαίο μέσο όρο τιμών εκπομπής NO_x που καθορίζεται κατά το τρέχον έτος, εν προκειμένω το 1999.

- 90 Όσον αφορά τον υπολογισμό του τριμηνιαίου μέσου όρου τιμών εκπομπής NO_x κατά το τρέχον έτος, το παράρτημα 5, σημείο 2, του πρωτοκόλλου προβλέπει τα εξής:

«Η Επιτροπή, αποφασίζοντας με τις διαδικασίες του άρθρου 16, υπολογίζει σε τρίμηνα διαστήματα τον αριθμό διαδρομών και τον μέσο όρο τιμής NO_x για τα οχήματα βαρέων μεταφορών εμπορευμάτων αναλυτικά για κάθε εθνικότητα.»

- 91 Σύμφωνα με τα παρασχεθέντα από την Επιτροπή και μη αμφισβητηθέντα από τους άλλους διαδίκους στοιχεία, ο υπολογισμός του μέσου όρου τιμών εκπομπής NO_x

πραγματοποιείται με αφετηρία το ότι ο αριθμός οικοσημείων που χρησιμοποιείται για κάθε διαμετακομιστική διέλευση ισοδυναμεί με την εκπομπή NO_x του βαρέως φορτηγού που πραγματοποιεί τη διέλευση αυτή, πράγμα το οποίο έχει ως συνέπεια ότι ο μέσος όρος τιμών εκπομπής NO_x αντικαθίσταται, στον υπολογισμό, από τον μέσο όρο των χρησιμοποιούμενων οικοσημείων. Συνεπώς, στην πράξη, ο υπολογισμός του μέσου όρου τιμών εκπομπής NO_x των βαρέων φορτηγών τον οποίο προβλέπει το παράρτημα 5, σημείο 2, του πρωτοκόλλου, προφανώς συνίσταται απλώς στη διαίρεση του συνολικού αριθμού των χρησιμοποιούμενων οικοσημείων προς τον συνολικό αριθμό των καταγραφεισών διελεύσεων.

92 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, για το 1999, η Αυστριακή Δημοκρατία παρέσχε στην Επιτροπή στατιστικές περιλαμβανουσες όλες τις διελεύσεις από την επικράτειά της, περιλαμβανομένων αυτών για τις οποίες ο μεταφορέας έπρεπε να έχει χρησιμοποιήσει οικοσημεία, αλλά δεν το έπραξε (τις λεγόμενες «παράνομες» διελεύσεις). Επομένως, στις ως άνω παρασχεθείσες στατιστικές, ο χρησιμοποιηθείς συνολικός αριθμός οικοσημείων διαιρέθηκε όχι προς τον αριθμό διελεύσεων που πραγματοποιήθηκαν με τη χρήση οικοσημείων, αλλά προς αριθμό ίσο με το άθροισμα των διελεύσεων αυτών και των διελεύσεων που πραγματοποιήθηκαν χωρίς να γίνει εκκαθάριση οικοσημείων, ενώ έπρεπε να έχει γίνει.

93 Στον υπολογισμό αυτό, ο συνολικός αριθμός χρησιμοποιηθέντων οικοσημείων ουδόλως αντικατοπτρίζει τις «παράνομες» διελεύσεις, δεδομένου ότι, εξ ορισμού, σε κάθε παράνομη διέλευση αντιστοιχεί μηδενική χρήση οικοσημείων. Αντιθέτως, στον ίδιο υπολογισμό, οι «παράνομες» διελεύσεις περιελήφθησαν στον συνολικό αριθμό των πραγματοποιηθεισών διελεύσεων. Το γεγονός ότι οι παράνομες διελεύσεις περιελήφθησαν στον παρονομαστή (δηλαδή στον συνολικό αριθμό των πραγματοποιηθεισών διελεύσεων) χωρίς να συνεκτιμηθούν στον αριθμητή (δηλαδή στον συνολικό αριθμό των χρησιμοποιηθέντων οικοσημείων) συνεπάγεται οπωσδήποτε τη μείωση του αποτελέσματος του υπολογισμού. Οι υπολογισθείσες κατά τον τρόπο αυτό στατιστικές του 1999, χρησιμοποιήθηκαν για τον κατά παρέκταση υπολογισμό των τιμών του επομένου έτους κατά το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου, κατά τον οποίο ο προβλεπόμενος μέσος όρος τιμών εκπομπής NO_x για το 2000 ανερχόταν σε 6,159.

94 Ωστόσο, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι, επειδή ένα βαρύ φορτηγό, κατά τη διέλευσή του μέσω της Αυστρίας, δεν χρησιμοποίησε κανένα οικοσημείο, ουδόλως εξέπεμψε NO_x κατά τη διέλευση αυτή.

- 95 Οι προβλεπόμενοι στο παράρτημα 5, σημεία 2 και 3, του πρωτοκόλλου υπολογισμοί βασίζονται στην εκπομπή NO_x και όχι στη χρήση οικοσημείων. Μόνον πλασματικά χρησιμοποιείται η τελευταία στους υπολογισμούς αντί της εκπομπής NO_x .
- 96 Συνεπώς, ο τρόπος υπολογισμού που περιγράφεται στις σκέψεις 92 και 93 της παρούσας αποφάσεως και τον οποίο συνιστούν οι αυστριακές αρχές δεν είναι σύμφωνος προς τις ισχύουσες διατάξεις και καταλήγει σε εσφαλμένο αποτέλεσμα. Κατά τα υποβληθέντα στο Δικαστήριο στοιχεία, το σφάλμα αυτό αποκαλύφθηκε τον Αύγουστο του 2000 και, κατόπιν μιας τεχνικής συσκέψεως στη Βιέννη, η Επιτροπή αναθεώρησε τις στατιστικές που αφορούσαν τους τριμηνιαίους μέσους όρους τιμών εκπομπής NO_x για το 1999, καθώς και τον κατά παρέκταση υπολογισμό τους για το επόμενο έτος, κατ' εφαρμογήν του παραρτήματος 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου. Από την αναθεώρηση αυτή προέκυψε ως αποτέλεσμα ένας μέσος όρος τιμών εκπομπής NO_x για το 2000 ανερχόμενος σε 6,9975. Ο αριθμός αυτός περιελήφθη στον υπολογισμό που προβλέπεται στο παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα μείωση των οικοσημείων μικρότερη από την αρχικώς προβλεφθείσα, την οποία μικρότερη μείωση περιέλαβε το Συμβούλιο στον προσαλλόμενο κανονισμό.
- 97 Διαπιστώνεται ότι, κατά τον τρόπο αυτόν το Συμβούλιο ενήργησε σύμφωνα τόσο με το γράμμα όσο και με το πνεύμα του πρωτοκόλλου. Πράγματι, το παράρτημα 5, σημεία 2 και 3, αφορά τον μέσο όρο τιμών εκπομπής NO_x των βαρέων φορτηγών και όχι έναν πλασματικό υπολογισμό ενός αριθμού οικοσημείων.
- 98 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της Δημοκρατίας της Αυστρίας όσον αφορά την εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού στον οποίο αναφέρεται το παράρτημα 5, σημείο 3, του πρωτοκόλλου.
- 99 Όσον αφορά την αιτίαση περί ελλείψεως αιτιολογίας, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως είναι σύμφωνη με τις επιταγές του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να κρίνεται όχι μόνο βάσει της

διατυπώσεώς της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο οσάκις τα κράτη μέλη μετέσχαν ενεργά στη διαδικασία επεξεργασίας της επίδικης πράξεως και, επομένως, γνωρίζουν τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η πράξη αυτή (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-301/97, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8853, σκέψη 188, και παρατιθέμενη νομολογία).

100 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέσχε τις στατιστικές οι οποίες αποτελούν τη βάση των επιμέτρων υπολογισμών, ότι οι στατιστικές αυτές συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια μιας ειδικής συσκέψεως με τις αυστριακές αρχές που διεξήχθη στη Βιέννη και ότι, τόσο στο πλαίσιο της επιτροπής οικοσημείων όσο και στο πλαίσιο του Συμβουλίου, η Αυστριακή Κυβέρνηση πληροφορήθηκε, σε όλα τα στάδια, τις τροποποιήσεις που κατέληξαν στην υιοθέτηση των αριθμητικών δεδομένων κατά των οποίων βάλλει.

101 Συνεπώς, οι ισχυρισμοί της Αυστριακής Κυβερνήσεως περί ελλείψεως αιτιολογίας είναι αβάσιμοι. Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό του.

Επί της διατηρήσεως σε ισχύ των αποτελεσμάτων του προσβαλλομένου κανονισμού

102 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρώσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, να διατηρήσει σε ισχύ όλα τα αποτελέσματά του μέχρι την έκδοση νέας πράξεως, κυρίως για λόγους ασφαλείας δικαίου. Η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Επιτροπή συντάχθηκαν με το αίτημα αυτό κατά τις αγορεύσεις τους.

- 103 Από τη σκέψη 77 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού αντιβαίνει στο πρωτόκολλο κατά το μέτρο που κατανέμει στα έτη 2000 έως 2003 τη μείωση των οικοσημείων λόγω της υπερβάσεως του ορίου διελεύσεων που διαπιστώθηκε για το 1999.
- 104 Ωστόσο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 231, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, κρίνεται ότι τα αποτελέσματα του άρθρου 1 του προσβαλλομένου κανονισμού διατηρούν την ισχύ τους.
- 105 Από τη σκέψη 85 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το άρθρο 2, σημείο 4, του προσβαλλομένου κανονισμού είναι παράνομο όπως και το άρθρο 1 αυτού, κατά το μέτρο που κατανέμει μεταξύ των κρατών μελών μείωση του αριθμού οικοσημείων σε διάστημα τεσσάρων ετών, όπως προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 1.
- 106 Όπως και όσον αφορά το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού, κρίνεται ότι τα αποτελέσματα του άρθρου 2, σημείο 4, του εν λόγω κανονισμού διατηρούν την ισχύ τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 107 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Πάντως, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε

διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, επειδή και οι δύο διάδικοι ηττήθηκαν εν μέρει, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και της διαδικασίας αποσύρσεως εγγράφου από τη δικογραφία.

- 108 Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, που παρενέβησαν στη δίκη, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2012/2000 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, για την τροποποίηση του παραρτήματος 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 9 της πράξης προσχώρησης του 1994 και του κανονισμού (ΕΚ) 3298/94 όσον αφορά το σύστημα των οικοσημείων για βαρέα φορτηγά οχήματα διερχόμενα από την Αυστρία.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1 και το άρθρο 2, σημείο 4, του ίδιου κανονισμού, αλλά τα αποτελέσματά τους θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων και της διαδικασίας αποσύρσεως εγγράφου από τη δικογραφία.
- 5) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Rodríguez Iglesias	Puissochet	
Wathelet	Schintgen	Gulmann
Edward	La Pergola	Jann
Σκουρής	Macken	Colneric
von Bahr	Cunha Rodrigues	

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias